

Bronius Bagdonas

Daug kelių kelelių

Daug kelelių, kelių
Ir siaurų ir plačių,
Bet vienu tik iš jų
Iš namų išeinu.

Daug valstybių mačiau,
Daug šalių aplankiau,
Noriu grįžti namo
Nors siauru takeliu.

Daug žmonių sutikau,
Daug draugų suradau,
Bet geresnio iš jų
Už tave neradau.

Savas takas

Daug kalnų, daug miškų ir kalvelių,
Sraunių upių, plačių ežerų,
Daug kelių, daug takų ir takelių
Aš savajam kely sutikau.

Tai pirmyn, tai atgal taip klajojau
Kažkieno jau pramintu taku.
Po raistus ir purvą klampoju,
Sau kelio surast negaliu.

Paklajojęs klaidžiausiais takeliais,
Naują taką per mišką minu.
Gal rasiu aš ten laimės šalelę...
Su viltim nežinion vėl brendu

Pamarys

Visas kraštas upeliais išpintas,
Kur žvelgi - ten kanalas, griovys
Ir prie marių tvirtai prirakintas,
Pavadintas gražiai - Pamarys.

Žalios pušys skarelėm mojuoja,
Dangų raižo žuvėdrų pulkai,
Marių bangos valtelę sūpuoja,
Saulėj džiūna šilkiniai tinklai.

Paukščiai taką per kraštą pramynė -
Skrenda gulbės, gandrai, vyturiai...
Lankos - kirų, žuvėdrų gimtinė -

Jie išskridę, sugrįš čia tikrai.

Šilo karčemą pušys sapnuoja,
Tylūs snaudžia žilieji Žibai,
O prie Šyšos Šilutė baltuoja -
Aukštyn kyla nauji pastatai.

Pamarys... Mingės kaimas prie upės,
Vietoj gatvės - vandens telkinys.
Ventės ragas tinklais apsisupęs,
Krantą saugo gražus švyturys.

Be tavęs aš gyvent negalėčiau:
Skalvių sielą čia nuolat jaučiu,
Skambią tarmę senų klaipėdiečių
Tik prie marių išgirsti galiu.

Šilutės kraštas

Myliu aš seną, gražų kraštą
Pačiam Tėvynės pakrašty.
Čia pievos audžia margą pievų raštą,
Žaliuoja gluosniai pakely.

Čia seno šilo pušys šnara
Su vėju žaidžia ant kalvų
Ir mano sieloj linksma, gera -
Klausaus tylių, skambių dainų.

Per mūsų kraštą paukščiai skrenda
Į tolimus šiltus kraštus,
O čia visur vietele randa
Kur pamaitint save, vaikus.

Svetur nėra Rambyno kalno,
Žvejų miestelio saloje,
Daug kas nematė Mingės kaimo
Ir Ventės Rago audroje.

Čia žmonės kantrūs ir malonūs,
Nors suvažiavę iš toli.
Mažai beliko klaipėdiečių,
Bet juos sutikti dar gali.

Myliu aš saulę, žydrą dangų,
Aviečių krūmą pamišky,
Myliu kampilį širdžiai brangų -
Šilutės kraštą Pamary.

Dinkių ąžuolas

Dinkių ąžuolas - girios galiūnas,

Tyliai snaudė sunėręs rankas.
Prausė liūtys, grūmojo perkūnas,
Vėjo gūšiai genėjo šakas.

O senasis, storasis seneli, -
Keturi vos apglėbiam Tave.
Tu tvirčiausias, dailiausias medelis
Ir vyriausias Pagėgių miške.

Tu matei, kaip pro šalį žingsniavo
Augalotų žemaičių pulkai.
Tu girdėjai, kaip priešai dejavo
Ir trupėjo jų plieno šarvai.

Bėgo metai, keitėsi žmonės,
Čia keliavo važiuoti, pėsti
Ir tave juk viliojo kelionės,
Bet gimtinės palikt - negali.

O, ne! Tu dar gyvas seneli, -
Girioj sklando tavoji dvasia.
Štai žiūrėk: per laukymės pievelę
Trys sūneliai žingsniuoja giria.

Tu svajojai pasiekti Rambyną,
Pažiūrėti, kaip dega laužai.
Tavo sūnūs jau taką pramynė,
Kilnų tikslą pasieks būtinai.

Pavasaris

Pavasariu žemė pakvipo,
Apsnūdus gamta greit atgis.
Daržely, vos sniegas nutirpo,
Snieguolės atmerkė akis.

Pavasaris džiugina širdį,
Pavasaris gimdo jausmus:
Net kurčias čiurlenimą girdi,
O aklas pamato kvapus.

Nors vėjai dar šėlsta ir kaukia,
Nors šalnų aplanko nakčiai,
Žiema jau pakrūmėmis traukias,
Pavasaris šaukia: „Aš čia“.

Tyra meilė

Suplasnojo jaunystės sparnai,
Skaisti saulė sušildė jausmus,
Brinksta, traška žali pumpurai,

Skleidžias žiedas nekaltas, švelnus.

Tu neduok man gėlių ar brangių dovanų -
Savo meilės parduot negaliu
Vieną širdį - tik vieną turiu
Ir ją veltui tau vienai skiriu.

Tyra meilė yra - patikėk,
Ją nešioju širdy - tu žinai,
Tik saldžių bučinių negailėk -
Būsiu draugas aš tau amžinai.

Žvilgsniai

Meilūs žvilgsniai, kaip kibirkštys tviska,
Žaižaruoja iš sielos gelmių,
Tavo akys pasako man viską
Net žodelių nereikia jokių.

Šiltas žvilgsnis sušildo man sielą,
Kraujas verda jausmų katilė.
Tavo žvilgsnį, aistringą ir mielą,
Godžiai gaudau, kai būni šalia.

Tu pažvelk, pažiūrėk, mylimoji,
Dar kartelį į mano akis,
Gal ir tau lino gelmė mėlynoji
Tyliai tyliai ką nors pasakys.

Kai obelys senos pražysta,
Atrodo, jaunystė sugrižta.
Rasom nusiprausę žiedeliai
Vėl braido po žalią pievelę.

Saulutė paglosto švelniau,
Paukšteliai sučiulba linksmiau,
Atrodo, gyvenk ir norėk,
Gyvenimu džiaukis, mylėk.

Tik tu, gegutėle raiboji,
Kodėl taip trumpai bekukuoji?
Nors laimės per daug neturėjom,
Bet vargti vis vien dar norėjom.

Kaip gera sugrižt į vaikystę

Mamyte, paglostyk galvelę,
Priglausk prie krūtinės mane.
Išgirdęs, kaip plaka širdelė,
Švelniai apkabinsiu tave.

Dainuok man, motule, lopšinė,
Kaip vaikui prie lopšio kadais,
Užmigsiu ramiai tau ant kelių,
Gėrėsiuos vaikystės sapnais.

Sapnuosiu darželio gėlytę
Ir savo gimtuosius namus,
Sapnuosiu aš mažą lovytę,
Skrajosiu sapne po laukus.

Kaip gera sugrižt į vaikystę,
Pabūti mamytės glėby,
Raukšlėtas rankas išbučiuoti,
Pajusti jos meilę širdy.

Kas laukia ten

Ir vėl diena, vėl saulė šviečia,
Vėl metai sukasi ratu.
Likimo laivas plaukti kviečia,
Nors čia man būti taip smagu.

Kas laukia ten?.. Šviesi dienele
Ar piktas vėjas tarp kapų?
Ar neužges skaisti liepsnelė,
Kurią kūrenome kartu?

Motulė laukia

Tu prie vartų kažko vis dar lauki,
Nors žinai - neatbėgs takučiu.
Senas nuotraukas glostai, paverki,
Ašarėlę nušluostai pirštu.

Oi, motule, tu mano senoji,
Ko dairais į klajoklius paukščius?
Jie išskrido, kad vėl čia sugrižtų,
O sugrižę, palieka vėl mus...

Dalinkimės viską pusiau

Kai skausmas aplankė namus,
Ar vargas prispaudė visus,
Dalinomės viską pusiau
Ir saulė mums švietė skaisčiau.

Jei laimė aplankė mane,
Ar džiaugsmas užplūdo tave,
Dalinomės viską pusiau
Ir buvo gyventi smagiau.

Lieku tau skolingas

Kai buvom maži ir ligoti,
Tu meilę vaikams dalinai:
Kaip medų - po pilną ąsotį,
Tik sau pasilikti pamiršai...

Užaugęs save tik mylėjau,
Gerumą draugams dalinau.
Gyventi skubėjau, skubėjau...
Ir tau padėkoti pamiršau.

Dabar aš sotus ir laimingas,
Sveikatos netrūksta tikrai,
Už tai aš lieku tau dėkingas
Ir būsiu skoloj amžinai.

Tebūna

Te duonos netrūksta,
Krosnelė nerūksta
Ir dūmai negrauzia akių.
Te audros nekyla,
Griaustiniai nutyla,
Tebūna tau giedras dangus.
Už rankų švelnumą,
Širdelės gerumą,
Be miego praleistas naktis,
Už proto aiškumą,
Bitelės darbštumą
Tau ačiū visi pasakys.

Užkurkim mes židinį seną

Daug buvo dienų darganotų
Ir naktys vis ėjo šaltyn.
Neslėpk tų akių ašarotų,
Te nuoskaudos rieda žemyn.

Jei meilė širdy dar rusena,
Liepsnelę įpūskim kartu,
Užkurkim mes židinį seną,
Vėl pirkioj bus šilta, jauku.

Švelniausius žodžius pakartosiu,
Kuriuos kažkada tau sakiau,
Nuo vėjų šalčiausių užstosiu,
Pečius apkabinsiu stipriau.

Žinau - ramunėlės neskinsim,
Nebursim, ar meilė yra,

Viens kitą švelniai apkabinsim
Ir džiaugsimės meile sena.

Gal...

Silpna tu kaip rožės žiedelis,
Pakąstas pirmųjų šalnų,
Nusviro palieęs stiebelis
Ir laukia karštų spindulių.

Veidelis vargų išvagotas
Ir ašarom praustas dažnai,
O rankos tik vėjo bučiuotos
Dar kvepia bijūnų žiedais...

O leisk man, brangioji mamyte,
Priglusti prie tavo širdies,
Paglostyti žilą galvelę,
Gal meilė suteiks dar vilties.

Ruduo

Nubyrėjo žiedai, ištuštėjo laukai,
Gamtos spalvos nuo saulės išbluko.
Nurudavo klevai, geltonuoja beržai,
Karšta saulė gimtinę paliko.

Krito lapai žali, parudavę, gelsvi,
Margu patalu žemę užklojo.
Šiaurės vėjai pikti, su lietum dūkdami,
Juos į purvą sumurdė, voliojo.

Susigėdo šiaurys: ką žmogus pasakys,
Jei aplink vien tik purvas juoduoja?
Pasikvietęs visus savo brolius, vaikus,
Baltą skarą ant žemės paklojo.

O belapius medžius šerkšnas dažė baltai
Kol saulutę raudoną išvydo.
Vėl sužibo klevai, pagražėjo beržai,
Rodos, vyšnios prie kelio pražydo...